

Verslag Julia Offermans European Conference on Developmental Psychology

29-08-2019: aankomst in Athene, dag 1 van het ECDP

30-08-2019: dag 2 van het ECDP

31-08-2019: dag 3 van het ECDP; presentatie van Hanne Duindam

01-09-2019: dag 4 van het ECDP; mijn posterpresentatie

02-09-2019: terugkomst in Amsterdam

Van 29-08-2019 tot en met 01-09-2019 vond de European Conference on Developmental Psychology (ECDP) plaats, waarop ik aanwezig was en een posterpresentatie heb gegeven. Mijn posterpresentatie betrof een onderzoek naar de visie van (oud-)bewoners op geweld binnen de Nederlandse residentiële jeugdzorg voor jongeren met een Licht Verstandelijke Beperking (LVB). Dit onderzoek is een onderdeel van een overkoepelend onderzoek naar het geweld dat van 1945 tot op heden heeft plaatsgevonden in de Nederlandse jeugdzorg, wat is ingesteld door het Ministerie van Justitie en Veiligheid en is uitgevoerd door Commissie de Winter. Het doel van mijn aanwezigheid op de ECDP en mijn posterpresentatie was om mij voor te bereiden op een toekomstige carrière als onderzoeker. Ik wilde op de conferentie mijn onderzoeks- en presentatievaardigheden verbeteren, met collega-wetenschappers in gesprek gaan over mijn onderzoek om zo mogelijk tot nieuwe inzichten te komen, mijn kennis over verschillende onderwerpen binnen de ontwikkelingspsychologie verdiepen of verbreden, en mijn professionele netwerk vergroten.

Het leerzaamste moment tijdens mijn aanwezigheid op de ECDP betrof mijn posterpresentatie. De ronde waar tijdens ik mijn poster presenteerde duurde 30 minuten. Ik presenteerde mijn poster tegelijk met ongeveer 50 collega-wetenschappers. Andere collega-wetenschappers waren vrij om rond te lopen en de posters te bekijken die zij interessant vonden. Het was dus belangrijk om hun interesse te wekken. Om mijn poster aantrekkelijk te maken, heb ik zoveel mogelijk resultaten visueel weergegeven. Ook had ik mijn poster op A4-formaat afgedrukt, om deze uit te kunnen delen aan collega-wetenschappers die hierin interesse toonden. Dit hielp mij om met een aantal van hen in gesprek te gaan over mijn onderzoek. Tijdens deze gesprekken heb zowel feedback als complimenten ontvangen. Zo bracht iemand me tot het inzicht dat het informatief was geweest als we de IQ-gegevens van onze participanten hadden verzameld, omdat we daarmee de resultaten beter hadden kunnen interpreteren. En zo gaf iemand anders aan dat hij het mooi vond om te zien hoe wij door middel van ons onderzoek de cliënt een stem hebben gegeven. Ook heb ik iemand uitleg kunnen geven over de procedure die wij gevolgd hebben voor het doen van kwalitatief onderzoek. Door mijn posterpresentatie heb ik mij gerealiseerd dat ik het spannend blijf vinden om voor een grote groep onbekende mensen te spreken. Ik vermoed dat dit een “overblijfsel” is van mijn faalangst, waarvan ik vroeger veel last heb gehad en waaraan ik tijdens mijn studententijd hard heb gewerkt. Echter heb ik op de ECDP ook gemerkt dat, wanneer ik eenmaal begonnen ben aan mijn presentatie of het geven van een antwoord, mijn zenuwen snel wegtrekken. Ik wijdt dit aan een goede voorbereiding.

Een ander zeer leerzaam moment betrof het bijwonen van de presentatie van Hanne Duindam, een PhD-student aan de Universiteit van Amsterdam. Zij doet onderzoek naar de effectiviteit van een hondentrainingsprogramma in de (jeugd)gevangenis, waarbij ik haar de afgelopen jaren ondersteund heb en waarover ik zelf ook een artikel aan het schrijven ben. Samen hebben wij de ECDP bezocht en onze (poster)presentaties voorbereid. Zowel na de

oefenmomenten als na de presentaties hebben wij elkaar voorzien van feedback. Dit heeft mij geholpen om mijn presentatievaardigheden te versterken.

Andere leerzame momenten, waar tijdens ik mijn kennis over verschillende onderwerpen binnen de ontwikkelingspsychologie heb kunnen verdiepen of verbreden, vonden plaats tijdens (poster)presentaties van collega-wetenschappers. Ik heb de (poster)presentaties die ik heb bijgewoond bewust gekozen. Zo heb ik naast (poster)presentaties over de zorg voor mensen met een licht verstandelijke beperking ook (poster)presentaties bijgewoond over de interactie tussen mensen en dieren. Hierover wilde ik meer te weten komen, omdat ik in mijn artikel de theoretische onderbouwing voor de effectiviteit van een hondentrainingsprogramma in de jeugdgevangenis moet uitbreiden. Zo heb ik tijdens de presentatie van Joanne Williams (University of Edinburgh), getiteld 'Adolescent cruelty to animals: The roles of attitudes towards cruelty, empathy and callous unemotional traits', geleerd hoe empathie jegens dieren zich wel of niet vertaalt naar empathie jegens mensen. Deze kennis heb ik kunnen verwerken in de inleiding van mijn artikel. Ook hebben Hanne en ik na haar presentatie met Joanne gesproken over onze onderzoeken. Tijdens dit gesprek hebben we kennis en contactgegevens uitgewisseld. Dit was nuttig, omdat er – zowel nationaal als internationaal – weinig wetenschappers onderzoek doen naar de interactie tussen mensen en dieren. Daarbij heeft Joanne ons gewezen op de 'One Health, One Welfare: Wellbeing for all in human-animal interactions'-conferentie van 29-06-2020 tot en met 03-07-2020 in Liverpool. Wellicht kunnen Hanne en ik onze onderzoeken daar presenteren. Op deze manier heb ik dus mijn professionele netwerk kunnen vergroten. Verder heb ik voornamelijk (poster)presentaties bijgewoond over de ontwikkeling tijdens de peutertijd (wat voor mij interessant was omdat ik het afgelopen jaar een klinische stage heb gelopen bij PeuterPlus! en momenteel mijn scriptie over een ouderschapsinterventie – gericht op het reduceren van driftbuien bij peuters – aan het afronden ben) en autismespectrumstoornis en aandachtsdeficiëntie-/hyperactiviteitsstoornis (wat voor mij nuttig was omdat ik sinds september als junior-onderzoeker bij UvA Minds onderzoek doe naar de samenhang en verschillen tussen deze stoornissen).

Al met al waren mijn aanwezigheid en posterpresentatie op het ECDP een leerzame ervaring. Ik heb al mijn leerdoelen bereikt: ik heb mijn onderzoeks- en presentatievaardigheden verbeterd, ik ben met collega-wetenschappers in gesprek gaan over mijn onderzoek (en ik heb hierdoor nuttige feedback ontvangen), ik heb nieuwe kennis opgedaan over verschillende onderwerpen binnen de ontwikkelingspsychologie en mijn kennis over andere onderwerpen binnen de ontwikkelingspsychologie uitgebreid, en ik heb mijn professionele netwerk vergroot. Ik beschouw mijn aanwezigheid en posterpresentatie op het ECDP tevens als een waardevolle voorbereiding op mijn carrière als onderzoeker. Ik weet op een volgende conferentie nu beter wat me te wachten staat. Eind november zal ik een onderzoek op het VGCT-najaarscongres presenteren waar ik momenteel als junior-onderzoeker binnen UvA Minds aan werk. Hier ga ik dan ook met het volste vertrouwen naartoe.